ANUL VI. — No. 1437

EDIŢIA A DOUA

SAMBATA 13 FEBRUARIE 1893

NUMĔRUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
şi se plătesc tot-d'a-una înainte

In Bucureştĭ în casa Administraţiei.
Din Judeţe şi Străinătate prin mandate postal
Un an în ţară 30 lei; în străinătate 50
Şease lunĭ, 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13

Un număr în străinătate 15 banĭ

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuiŭ streîn în casă.
V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din BUCURESTI şi JUDEŢE se primesc:
NUMAI la ADMINISTRAŢIE.
din Străinătate, direct la administraţie şi la toate Oficiele de publicitate.
Anunciurĭ în pagina IV . . . . . . 0,30 b. linia
„ „ III . . . . . . 2,— lei „
„ „ II . . . . . . 3,— lei „
Inserţiunele şi Reclamele 3 lei rândul.
La Paris, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la kioscul No. 117, Boulevard St.-Michel

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
18, — STRADA ACADEMIEI, — 18

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
18 STRADA ACADEMIEI, — 18

Bucureşti, 12 Februarie 1893.

REFORMATORUL

Cititorii aŭ ghicit: Reformatorul e D. P. P. Carp, ministrul domenielor.

Că e reformator, şi încă un mare reformator, nu maĭ încape îndoială: *o spune D-sa însuşi.*

Rĕmas-a reformă neîncercată de D. Carp? rĕmas-a idee de reformă pe care D-sa să nu o fi preconizat? Căpitănatele, breslele şi toate cele-l'alte nu sunt oare plăsmuirile vizionaruluĭ din Ţibăneştĭ, datorite cine ştie căror lecturĭ de ideĭ şi sisteme rĕsuflate, în cine ştie câte noptĭ de insomnie?!...

Odată stabilit că D. Carp e un mare reformator, amiciĭ sĕĭ aŭ ţinut să acrediteze legenda că *şeful* e un om intransigent, care pentru nimic în lume n'ar primi să se aducă cea maĭ mică ştirbire ideilor şi reformelor sale. Legenda însă a fost de scurtă durată. D. Carp s'a mlădiat şi D-să după împrejurări,—şi s'a mlădiat cam în multe rĕndurĭ.

Zilele trecute—nu maĭ departe—intransigenţa D-luĭ Carp a fost din noŭ pusă la încercare. In reforma învĕţămêntuluĭ profesional, D-sa deschisese străinilor porţile într'un chip necondiţionat. Camera însă n'a primit acest mod de a vedea; ea a închis porţile şi le-a zăvorît, lăsând străinilor o mică ferestruică. D. Carp s'a supărat, ce 'ĭ drept, a plâns chiar la Cameră după principiul atât de scump inimeĭ sale; dar... s'a supus şi a rĕmas pe banca ministerială.

Cu toate acestea nu e probabil că ministrul domenielor va rĕmânea încă multă vreme în minister. Mizeriile ce i le fac conservatoriĭ abia aŭ început. In curênd, de sigur, D. Carp va trebui să se retragă,—poate în urma unuĭ vot de blam,—urmat de D-niĭ Ghermani şi Marghiloman. Ceĭ iniţiaţĭ în misterele culiselor politice pretind că divorţul dintre junimiştĭ şi conservatorĭ se va judeca zilele aceste în ultimul termen, cu ocazia legeĭ tocmelelor agricole.

Se pare chiar că D. Carp a ţinut să maĭ rĕmână pe banca ministerială, pentru ca să nu cadă pe o chestie aşa de ingrată şi impopulară cum e chestia evree. Cu legea tocmelelor agricole e altă socoteală. D. Carp ar fi victima *democratismuluĭ* sĕŭ şi pe această temă ar putea lupta cu oare care succes în contra *ruginiţilor conservatorĭ*, carĭ iar vor face *un pas înapoĭ* şi pe carĭ iar *îĭ va înmormînta cu dricul de clasa I-a.*

Din toate aceste un lucru reesă: Reesă că D. Carp e un mare reformator, care dacă n'a reformat nicĭ o instituţie şi n'a putut impune nicĭ una din ideile sale, în schimb *a reformat înţelepciunea maximelor.*

Intr'o înprejurare solemnă, Gambeta a rostit faimoasele vorbe: *se soumettre ou se démettre*, pe care D. Ressu le a tradus: *să se plece saŭ să plece*. Aceste vorbe sunt o maximă, o dilemă şi nimenĭ nu poate face altă ceva de cât să aleagă: *se soumettre ou se démettre,—să se plece saŭ să plece.*

Eĭ bine, D. Carp nu face tot aşa. D-sa nu alege, ci culege,—şi culege *amîndouĕ* alternativele dilemeĭ. D-sa *se supune şi se demite,—se pleacă şi pleacă..*

Cand s'a discutat la Cameră reforma învĕţămîntuluĭ profesional, D. Carp *s'a supus, s'a plecat*; în curênd, cu prilejul discutăreĭ legeĭ tocmelelor agricole D. Carp *se va demite, va pleca.*

Iată dar înţelepciunea uneĭ maxime—reformată.

In discursurile sale şeful junimiştilor face adese orĭ jocurĭ de cuvinte, pe care ar voi să le treacă drept maxime, pline de înţeles, de filosofie politică şi de înţelepciune. Aşa, *pe uniĭ îĭ vom convinge, pe alţiĭ îĭ vom învinge*,—e o maximă a D-luĭ Carp. *A convinge saŭ a învinge*,—e o dilemă, ca şi *să se plece saŭ să plece*. In afară de *convinşi* şi de *învinşi* pentru junimiştĭ nu există alt-fel de oamenĭ. Şi maxima e a Reformatoruluĭ.

Ce folos însă că tot Reformatorul a reformat-o. In ocazia amintită el *s'a convins* că dreptatea e cu majoritatea Camereĭ,—probă că a primit toate modificările aduse proectuluĭ seŭ de lege,—şi încă modificărĭ care stabilesc un mod de a vedea cu desevêrşire contrar celuĭ al Reformatoruluĭ;—şi în curênd *va fi învins*—el singur o ştie—cu ocazia desbaterilor asupra legeĭ tocmelelor agricole.

Iată dar înţelepciunea uneĭ alte maxime—reformată. Şi de astă dată e autorul care îşĭ desminte şi îşĭ reformează propria sa operă.

Se poate că ceea ce determină pe conservatorĭ să grăbească divorţul cu junimiştiĭ, e împrejurarea că, abuzurile şi călcările de lege care aŭ compromis maĭ mult regimul, sunt în cea maĭ mare parte opera junimiştilor. Impuşcarea ţĕranilor în primă-vara anuluĭ 1888, afacerea Bedmar, crimele oficiale din Dorohoiŭ, etc. sunt isprăvele imaculatuluĭ grup. Se poate iarăşĭ că conservatoriĭ îşĭ zic: *Să înlăturăm pe junimiştĭ, să ne spălăm pe mâinĭ de toate greşelele comise în aceştĭ cincĭ anĭ de guvern — şi care sunt în cea maĭ mare parte greşelele junimiştilor, — şi pe urmă să începem noĭ* o eră nouă *de guvernămînt.* Se poate.

Tăcerea D-luĭ Lascar Catargiu e, în tot cazul, foarte semnificativă.

Camera se găseşte în diverginţă de opinii cu unul din miniştri, iar preşedintele cabinetuluĭ păstrează o tăcere de peşte. Ţara nu ştie ce crede primul sĕŭ ministru în cestiunea care a provocat maĭ deună-zi toată furtuna parlamentară şi care a smuls lacrime D-luĭ Carp,—iar solidaritatea ministerială a ajuns un adevĕrat moft.

Dar orĭ-care ar fi socotelele conservatorilor, un lucru e sigur: *că Reformatorul va fi trecut pe la putere fără să fi făcut altă reformă serioasă de cât aceea introdusă în înţelepciunea maximelor: că adecă s'a supus şi s'a demis, că s'a plecat şi a plecat şi că s'a convins şi s'a retras învins.*

Ioan N. Roman.

HOME-RULE

Partidul parlamentar irlandez a adesat un apel semnat de D. Mac Carthy şi alţĭ şefĭ antiparneliştĭ, către irlandeziĭ din America şi Australia prin care face un călduros apel în favoarea proiectuluĭ Home-rul al D-luĭ Gladstone. Partidul a deschis o subscripţiune pentru a acoperi cheltuelile campanieĭ ce se va întreprinde în favoarea biluluĭ D-luĭ Gladstone.

INSTANTANEE

Gr. Triandafil

Fostul primar al capitaleĭ e un om, care poate să facă invidioşĭ; dar nicĭ odată duşmanĭ pasionaţĭ.

De un temperament blînd şi împăciuitor, D. Gr. Triandafil nu e luptător politic înverşunat şi e în stare să sacrifice orĭ ce, numaĭ liniştea şi armonia, nu.

Fost ministru de justiţie, fost vice-preşedinte al Camereĭ, fost primar al capitaleĭ, a trecut prin toate fără să lase urme adâncĭ, fără să provoace nemulţumirĭ serioase, nicĭ entuziasm.

Advocat dintre ceĭ bunĭ, e dat ca un exemplu de probitate şi aceasta îl face să fie luat ca administrator de averĭ marĭ, ca tutore de minorĭ, în sfîrşit ca om de perfectă încredere.

Conservator lahovarist, are o calitate care lipseşte tuturor Lahovarilor şi în genere maĭ tuturor adepţilor acesteĭ familiĭ: e simpatic şi neîngâmfat.

Semne particulare: Nu ştie să danseze. Aceasta s'a observat la balul primărieĭ.

Fox

Poliţaiĭ Catargiştĭ

Când este vorba de alegerĭ, adminisraţia conservatoare—începênd de la ministru şi până la cel din urmă gardist—nu cunoaşte nicĭ un frîŭ, nicĭ o lege.

In special, poliţia catargistă este o specie zoologică a parte, care se recrutează din oamenĭ cu o anumită constituţie morală şi fiziologică şi care nu scapă nicĭ o alegere fără să-şĭ manifeste instinctele, moralitatea şi vitejia.

N'am putea preciza numĕrul exact al faptelor mişeleştĭ, al abuzurilor de putere, al infamiilor comise de subalterniĭ D-luĭ Lascar Catargiu şi acoperite de D-sa, de când aŭ venit conservatoriĭ la putere, căcĭ am osteni numĕrând.

De aceea, ne mărginim a relata un fapt noŭ, o mişelie maĭ mult la activul administraţieĭ conservatoare, remâind ca, a doua zi după moartea regimuluĭ conservator, să adunăm toate infamiile sale într'un singur vraf şi să clădim dintr'însele monumentul comemorativ al guvernămîntuluĭ reacţiuneĭ.

Iată, pentru azi, încă o piatră pentru acest monument.

Dăm loc naraţiuneĭ ce ne o face însă-şĭ victima, care a fost atrasă în cursă şi bătută mişeleşte de poliţaiul Niculescu şi de comisarul Constantinescu din Roman:

Domnule Director,

In ziua de 31 Decembrie anul expirat 1892, pe la ceasurile 2 p. m. mĕ întorceam de la nişte afacerĭ; în piaţa principală m'ajunge comisarul Constantinescu şi începe să'mĭ spună că poliţaiul Niculescu mĕ pofteşte (!?) la poliţie, ca să'mĭ vorbească ceva.

I-am rĕspuns că nu mĕ pot duce chiar atuncĭ, de oare-ce am alte trebĭ—dar maĭ târzîŭ voiŭ veni. Comisarul începe din noŭ a pleda cu diferite cuvinte măgulitoare, ca să mĕ duc.

— D-le! nu pot să merg, i-am zis, — a-zĭ ie încheierea socotelilor societăţeĭ Perseverenţa şi eŭ, ca scriitor, sunt însărcinat să fac cunoscut societarilor carĭ n'aŭ achitat la timp ratele, procente şi altele, să vină a 'şi regula comptul; poliţaiul, dacă are să'mĭ spună ceva şi are nevoie de mine, poate să'mĭ nemerească casa.

Vĕzênd însă că comisarul nu încetează cu rugămintele şi neştiind că poate să fie vre-o şarlatenie, maĭ cu seamă că nu am avut în viaţa mea cu nimenea vre-o daraveră, m'am dus la poliţie.

In adevĕr, poliţaiul era acolo. Uşa pe dată se încue de comisar care era la spatele mele, şi poliţaiul, cu cuvinte surugieştĭ, începe să mĕ înjure, zicêndu-mĭ că de ce nu votez cu guvernul! că el este cel care ne dă hrană!?!.. de ce fac propogandă oamenilor? Ce am căutat la Delimarcu. Morţun şi alţiĭ? In fine, îmĭ arătă douĕ broşurĭ Al doilea respuns la mesagiŭ şi Dotaţiunea Prinţuluĭ Ferdinand — *discursurĭ ce s'aŭ rostit de deputatul V. G. Morţun în Cameră, îmĭ spune că de ce am împărţit cetăţenilor acele broşurĭ!... Bine înţeles, că toate aceste cercetărĭ, eraŭ însoţite de injuriĭ!... Foarte cuviincios, am respuns: pentru aceasta m'aĭ adus aicĭ D-le Constantinescu?... pentru aceasta m'a poftit aicĭ D. Poliţaiŭ, ca să mĕ înjure şi să mĕ ameninţe?...*

— Să nu facĭ vorbă, că te torn la beciŭ!.. *mi-a zis poliţaiul.*

— D le poliţaiŭ, cu guvernul nu am nimic;—propagandă dacă am făcut, ea n'a fost în contra nimăruĭ, nicĭ am alarmat opinia publică;—la D-niĭ Delimarcu şi Morţun, dacă am fost, am avut interese de ale societăţeĭ;—broşurĭ nu am împărţit, şi chiar de a-şi fi împărţit, ştiŭ că conţin adevĕrurĭ, că nu sunt instigatoare la revoltă şi în caz contrar, apoi, nu eŭ trebue să fiŭ insultat şi ameninţat că le-am distribuit, ci autorul, presa, Monitorul Official!...

Poliţaiul, vĕzênd că mĕ apĕr contra acuzaţiunelor nedrepte, se repede înfuriat la mine şi, împreună cu comisarul, încep să mĕ lovească cu pumniĭ, palmele şi cu picioarele până când, din norocire, am isbutit să scap în ograda din dos, şi am început să strig: sărițĭ!.. hoţiĭ mĕ omoară!..

In ogradă m'a ajuns iarăşĭ poliţaiul şi comisarul şi maĭ sosind 2 sergenţi, aŭ început să mĕ întindă, rupându-mĭ hainele şi în ghionturĭ m'aŭ băgat în cazarma sergenţilor, încuind uşa.

Peste o jumătate ceas, vine iarăşĭ comisarul şi începe să'mĭ zică: **să fiŭ om de treabă, să nu reclam nicăire, să nu mĕ pun cu administraţia, că are să fie rĕŭ de mine, să mĕ duc acasă, să fiŭ liniştit !..**

In halul în care eram, m'am arătat D-luĭ procuror, căruia în urmă i-am dat şi o jalbă, rugându'l să ia act; D-luĭ prefect, care s'a mulţămit să strângă din umerĭ!... D-luĭ medic, de unde am obţinut Visum-Repertum *şi apoĭ, după vorba Comisaruluĭ, m'am dus* liniştit *acasă, unde am zăcut maĭ multe zile!!!!*

Dreptate la procuror nu mi s'a făcut; nu s'a dat nicĭ un curs plângereĭ mele. D. procuror, mi-a zis să aştept până când mĕ va chema D-sa; am aşteptat o lună şi azĭ merge pe a doua şi chemat nu maĭ sunt!... M'am plâns şi D-luĭ Procuror general de Iaşi, dar nicĭ de acolo nu-ĭ nimic.

Ast-fel fiind cazul, vi-l expun şi D-voastre D-le Director, rugându-vĕ a'ĭ face loc în coloanele stimabiluluĭ D-voastre ziar, ca să se vadă de întreaga ţară, nemernica administraţie poliţienească de la Roman.

Bine voiţi, vĕ rog, a primi profundul meŭ respect.

Pentru conformitate.
Argus

A se vedea „Ultime Telegrame“ la pagina III.

APA LA IAȘI

I

Opt şedinţe ale consiliuluĭ comunal de Iaşĭ aŭ fost consacrate cestiuneĭ apeĭ Am asistat aproape la toate şi am ascultat cu mult interes toate discursurile şi *pledoariile* rostite, toate sistemele preconizate, toate soluţiunile propuse. Sunt silit însă să o mărturisesc cu părere de rĕŭ că după ce opt zile s'a bătut apă în piuă în chestia apeĭ, în a opta şedinţă s'a admis o propunere şi un mod de a vedea, care a fost o surprindere pentru toţĭ, de oare ce e în absolută desarmonie cu tot tot ce s'a făcut până acum în această importantă chestie şi cu interesele bine înţelese ale comuneĭ.

Ceea ce e regretabil la noĭ,—şi acesta e un simptom caracteristic al agitaţiilor noastre politice, — e faptul că ceĭ ce cer încrederea cetăţenilor, pentru a le administra interesele, o cer aşa... pentru că li s'ar cuveni. Nimic nu studiază, asupra a nimic nu sunt fixaţĭ, înainte de a se găsi în fruntea meseĭ. Şi din această cauză, când vin să resolve diferitele cestiunĭ serioase, de resortul atribuţiunilor şi datoriilor lor, nu ştiŭ nimic; îĭ vezĭ zăpăciţĭ bojbăind în întuneric, gata să asculte totul, să primească totul de bun şi sfînt, să amestece în judecata şi hotărîrile lor consideraţiĭ cu desĕvîrşire străine cestiuneĭ obiectiv privită şi să încline spre cea dintêiŭ soluţie ce li s'ar propune, sub impresia unuĭ moment fără a o maĭ cerne prin sita uneĭ critice serioase, fără a-ĭ aprecia toate avantajele şi fără a-ĭ întrevedea toate inconvenientele.

Această impresie mi-aŭ făcut-o desbaterile consiliuluĭ comunal din Iaşĭ în cestiunea apeĭ E adevĕrat că la Iaşĭ sunt oamenĭ inteligenţĭ, culţĭ; e adevĕrat iarăşĭ că consiliul comunal din Iaşĭ nu e expresia acestuĭ public şi nu-l represintă nicĭ pe de departe; e adevĕrat în sfîrşit că chestia apeĭ e o chestie serioasă şi pentru a fi resolvată într'un chip convenabil intereselor comuneĭ, are nevoe de oamenĭ inteligenţĭ şi culţĭ, de oamenĭ carĭ să poată judeca în mod obiectiv o cestiune, fără a amesteca în judecata lor şi în hotărîrile ce iaŭ interese personale, pasiunĭ şi prevenţiĭ. Toate aceste sunt adevĕrate. Dar orĭ-cum, atâta bătae de câmpĭ, atâta oscilaţie, atâta inconsecvenţă şi atâta pervertire a bunuluĭ simţ, sunt de nepriceput chiar la actualul consiliŭ comunal de Iaşĭ, înjghebat cum a vrut Dumnezeŭ şi ales cum a vrut D. Sandu Râşcanu.

Pentru că... ce a făcut la urma urmelor consiliul comunal din Iaşĭ în cestiunea apeĭ? *A votat o propunere a D-luĭ S. Konya*, — unul dintre puţiniĭ consilierĭ maĭ luminaţĭ, — *ca primăria să publice în ţară şi în străinătate condiţiunile dăreĭ în concesiune a facereĭ studiilor şi lucrărilor pentru aducerea apeĭ.* Scurt şi cuprinzĕtor!

S'ar părea la întâia vedere că lucrul e cât se poate de firesc. O lucrare ca alimentarea oraşuluĭ Iaşĭ cu apă potabilă nu poate fi efectuată de cât în douĕ chipurĭ: saŭ de către comună pe socoteala eĭ, saŭ de către o societate (se înţelege, străină), căreia i se va da concesiunea în nişte anumite condiţiunĭ; şi între aceste douĕ căĭ, consiliul comunal de Iaşĭ a ales pe cea din urmă.

In specie însă, lucrul are o însemnătate deosebită.

Sistemul executăreĭ de lucrărĭ publice pe calea concesiunilor e un sistem condamnat de toată lumea, ca unul ce, favorizând interesele concesionarilor şi tot soiul de interese private, nu protejă interesul public, ci din potrivă îl lasă la discreţia tuturor celor ce se simt ispitiţĭ a abuza de el în folosul lor personal. Experienţa în această privinţă e vastă. *Concesie* şi *gheşeft* aŭ ajuns să fie douĕ vorbe sinonime (*gheşeft* luat în înţelesul cel maĭ rĕŭ al cuvîntuluĭ). Unde este un gheşeft maĭ gras, trebue să te întrebĭ imediat dacă nu cum-va e şi o concesie; iar unde e o concesie, aĭ de maĭ 'nainte siguranţa că trebue să fie şi un gheşeft. Strusberg, Crawley aŭ fost concesionarĭ. Hoţiile maĭ recente, ca la Brăila, sunt făcute de concesionorĭ. Afacerea Panama este opera uneĭ concesiunĭ La Paris, ceĭ carĭ aŭ obţinut concesia alimentăreĭ oraşuluĭ cu apă aŭ făcut atâtea şi atâtea şicane municipalităţeĭ, în cât aceasta s'a vĕzut silită a rĕscumpĕra concesiunea pentru o sumă colosală. Şi aşa maĭ departe.

Din această cauză toate Statele caută să efectueze marile lor lucrărĭ în regie. In America chiar, unde iniţiativa privată a înlocuit Statul în cele maĭ marĭ întreprinderĭ, astăzĭ e un curent puternic în senzul ca marile lucrărĭ publice să fie naţionalizate, iar cele ce urmează a se efectua de aci înainte să fie efectuate de Stat. In România acelaşĭ lucru. Nu a rĕscumpĕrat Statul toate liniile ferate efectuate de diferite societăţĭ strĕine? Nu construeşte el nouile liniĭ cu mijloacele sale, cu inginerii sĕĭ, efectuând în acest scop împrumuturĭ amortizabile într'un numĕr oare care de anĭ?... Şi ce însemnează această tendinţă, dacă nu dorinţa de a proteja banul public de lăcomia particularilor, adecă a concesionarilor?

Dar chiar la Iaşĭ, alimentarea oraşuluĭ cu apă n'a fost nicĭ odată înţeleasă altmintrelea, — şi orĭ de câte orĭ s'a ivit ideea concesiuneĭ ea a fost imediat părăsită. S'aŭ făcut chiar încercărĭ, s'aŭ presentat comuneĭ propunerĭ, dar resultatul a fost tot-deauna nul, negativ, pentru că, dacă nu alt-ceva, cel puţin un elementar bun simţ, a făcut pe diferitele consiliĭ ce s'aŭ succedat după vremurĭ să înţeleagă că e preferabil pentru comună să se alimenteze cu apă prin propriele sale mijloace, şi să plătească împrumutul ce ar necesita o asemenea lucrare într'un timp de 30—40 de anĭ, de cât să se dea legată de mânĭ şi de picioare cu contracte uneĭ societăţĭ strĕine, ale căreia interese sunt absolut protivnice celor ale comuneĭ şi ale cetăţenilor. Preferabil şi din punctul de vedere financiar, de oare ce ar costa maĭ puţin; preferabil şi din punctul de vedere al calităţeĭ apeĭ, de oare ce ar fi de o calitate maĭ bună,—preferabil din toate punctele de vedere.

Mâine voiŭ arĕta pe scurt fazele prin care a trecut cestiunea apeĭ la Iaşĭ — şi atuncĭ se va vedea maĭ bine cum ideea concesiunilor a fost sistematic înlăturată.

Ioan N. Roman.

Era Despotismului

D. Senator G. Panu, într'un admirabil discurs rostit în ședința de la 4 Februarie, cu ocasia proectului pentru modificarea legeĭ județene, a arătat primejdia ce rezultă cu acel proect pentru întreaga noastră organizație politică.

Reproducem partea din discursul D-luĭ Panu unde se arată caracterul despotic al noueĭ legĭ.

D-voastră puneți chestia pe centralisare saŭ descentralizare, eŭ nu mĕ pun pe acest teren, ci pe acela al autonomieĭ saŭ neautonomieĭ și nicĭ nu poate fi altul când e vorba de instituțiĭ locale. Căcĭ ce mĭ pasă că descentralisațĭ puterea ministruluĭ dând'o funcționarilor luĭ de prin țară, dacă în același timp subjugațĭ județul și comuna. Acestea (județul și comuna) nu pot trăi și desvolta de cât prin autonomie. Șĭ D. Tocilescu o știe maĭ bine de cât mine, pentru că, după cum amintea adineaurĭ, așa eraŭ în evul mediŭ organisate comunele și provinciele. Maĭ mult, caracteristica uneĭ administrațiĭ trebue să fie colectivă. In acest sens trebue să căutăm a lucra și a organiza. Așa era în trecut, în timpul autonomieĭ locale; instituțiĭ ca cele de care ne ocupăm atât în Franța cât și aiurea se administraŭ în mod colectiv. Era tot deauna un corp compus din maĭ mulțĭ membri carĭ administraŭ și executaŭ lucrările. Ideea de un primar, de un prefect, de un singur conducător este o idee despotică, eșită din o organizare absolută. Trebue încă odată o reacțiune în sens contrar.

D-lor, mĕ opresc cu critica de detaliŭ; din cele ce am avut onoarea de a vĕ spune ies lămurit caracterul legeĭ; județul este redus la un consiliŭ desarmat, consiliŭ județian e redus la oare-carĭ întrunirĭ și emiterĭ de voturĭ fără să maĭ aibă putere nicĭ de esecuție, nicĭ de administrațiune. Prin suprimarea comitetuluĭ permanent, atribuțiile acestuia și o parte din atribuțiile consiliuluĭ, trec la Prefect. Acum pot spune că am avut dreptate când am zis de la început că prin proiectul ce propunețĭ, ațĭ desființat sistemul actual și ațĭ înființat un sistem noŭ, ațĭ lăsat ca autoritate în toată țara numaĭ puterea centrală. Aceasta e foarte rĕŭ, și numaĭ că e rĕŭ dar e în discordanță cu organizarea noastră politică de Stat și atinge indirect însă-șĭ fundamentul instituțiunilor noastre generale; căcĭ orĭ-ce ațĭ spune, orĭ-cât s'ar falsifica acesta, organizarea noastră politică se basează pe guvernarea celor maĭ mulțĭ prin dînșiĭ, prin Cameră, prin miniștriĭ, care atârnă de ele și care guvernează o colectivitate guvernativă.

Și vedețĭ cum prin forța lucrurilor când e vorba de administrația generală a trebilor statuluĭ, miniștriĭ izolațĭ pe la ministerele lor, aŭ sfîrșit prin a deveni o colectivitate responsabilă, solidară și care guvernează aproape în comun toate afacerile. In adevĕr, este știut că maĭ toate hotărîrile principale de la fie-care minister se desbat în consiliul miniștrilor. Mi se pare că acest sistem a fost introdus de D. Ioan Brătianu în moravurile noastre. Miniștriĭ nu maĭ sunt absolut liberĭ ca fie-care să facă orĭ-ce ar pofti în departamentul lor, ci consiliul de miniștri care regulează principalele afacerĭ. Există decĭ în organizația superioară a Statuluĭ o administrație colectivă de fapt. Pe urmă în organizația generală a Statuluĭ avem control asupra guvernuluĭ colectiv care atârnă de noĭ. Eĭ bine, D-lor, la asemenea organizație de stat trebuie să corespundă instituțiĭ locale libere, cu o administrație colectivă și autonomă și cu putere controlatoare asupra aceleĭ administrațiĭ.

Sistemul nostru constituțional, organizarea noastră politică atrage de la sine asemenea instituțiunĭ. Așa numaĭ ar fi concordanță între ele. Alt-fel ceea-ce a fost până astă-zĭ și ceea-ce maĭ cu seamă voițĭ să facețĭ este să alipițĭ instituțiunĭ locale ale unuĭ regim absolut, despotic la un organism politic cu totul cu alt caracter.

Deja sistemul actual a avut efecte rele pentru educația noastră politică și multe slăbăciunĭ a organizațieĭ noastre politice se explică prin starea ibridă și lipsită de autonomie a rotagelor locale. Reforma însă care o facețĭ acuma cu județul și comuna are să aibă efect deciziv, dezastros, căcĭ orĭ-ce ar zice cineva nu se poate un sistem politic larg să se bazeze pe instituțiĭ locale moarte, despotice, arbitrare, lipsite de viață și de independență, un sistem politic larg, în asemenea caz nu poate avea bază, organizațiunea superioară a statuluĭ remâne în aer.

Când D-voastre facețĭ din prefect autoritatea complectă a județuluĭ, atuncĭ falșificațĭ cu voe saŭ fără voe întreaga organizație politică a statuluĭ, căcĭ cu instituțiĭ servile și dependente de agențiĭ politicĭ nu are să maĭ găsească nimenĭ o tărie, un razem, nu va maĭ exista măcar mica rezistență ce maĭ există astă-zĭ bizată pe consiliele județene și comitetele permanente și maĭ cu seamă pe spiritul public ce întreținea în oare care mĕsură.

Dacă ațĭ fi găsit ceva maĭ bun, dacă ațĭ fi sacrificat principiul sistemuluĭ autonom unuĭ care să dea satisfacțiune dacă nu principielor, dar cel puțin practiceĭ, încă așĭ înțelege; dar când n'ațĭ găsit nimic maĭ bun de cât să dațĭ toată activitatea țĕreĭ în mâna prefecților, vĕ mărturisesc că această reformă are aerul de a se sfîrși, dațĭ-mĭ voe să o spun, en queu de poisson.

ACTE OFICIALE

Sunt numițĭ:

D. Mihail Șuțu, actual procuror de secțiune la curtea de apel din Iașĭ, procuror general la aceiașĭ curte;

D. Petre Sadoveanu, actual prim-procuror la tribunalul Iașĭ, procuror de secțiune la curtea de apel din același oraș;

D. C. M. Trandafirescu, actual judecător al ocoluluĭ T.-Jiŭ, substitut la tribunaluĭ Mehedinț;

D. Dimitrie Istrati, actual procuror la tribunalul Dolj, judecător de instrucțiune la acelașĭ tribunal:

D. Al. N. Sĕulescu, actual supleant la tribunalul Dolj, procuror la acelașĭ tribunal;

D. Gr. I. Călinescu, actual substitut la tribunalul Romanațĭ, supleant la tribunalul Dolj;

D. C. Golfineanu, substitut la tribunalul Romanațĭ;

D. Șt. Moldoveanu, actual procuror la tibunalul Buzĕŭ, în aceiașĭ calitate la tribunalul Dâmbovița;

D. Adrian Stroe Popescu, actual procuror la tribunalul Muscel, în aceiașĭ calitate la tribunalul Covurluiŭ:

D. C. Gr. Bilciurescu, actual grefier la secțiunea I a tribunaluluĭ Ilfov este permutat în aceiașĭ calitate la secțiunea III.

INFORMAȚIUNI

Desidența conservatoare

Aseară o întrunire intimă a avut loc la D. Gr. Pĕucescu.

Vre o 20—30 deputațĭ aŭ luat parte la această întrunire, printre carĭ s'aŭ remarcat D-niĭ Al. Păcleanu Dimitrie Butculescu, Dimitrie Orbescu I. M. K. Epureanu, V. I. Apostoleanu, I. Ciuflea, K. St. Cesianu, V. Macri, I. Suditu, G. Burcă, R. Golescu și alțiĭ.

După viĭ discuțiunĭ urmate între D-niĭ Pĕucescu, Epureanu, Butculescu și V. Macri, s'a hotărît că D. Gr. Pĕucescu să nu-șĭ retragă cu nicĭ un preț contra-proiectul sĕŭ la legea tocmelilor agricole presintată de D. Carp.

S'a admis chiar ideia formăriĭ uneĭ diadențe în cas când D. L. Catargiu nu va căuta să se desfacă de D. Carp.

* * *

Contra proiectul D-luĭ Gr. Pĕucescu este semnat de 33 deputațĭ. In urma întruniriĭ de la Orfeŭ, însă, precum și în urma hotărîreĭ luată cu majoritate de voturĭ la întrunirea intimă a D-luĭ Gr. Pĕucescu, maĭ mulțĭ deputațĭ semnatarĭ aĭ contra-proiectuluĭ sunt decișĭ a se abține de la vot, parte a vota cu guvernul.

Cu toate aceste se crede că contra proiectul D-luĭ Gr. Pĕucescu va întruni aproape 60 de voturĭ cu cele ale opozițieĭ.

Și dacă proiectul D-luĭ Carp, va trece fără modificările simțitoare prevĕzute în contra proiectul D-luĭ Gr. Pĕucescu, atuncĭ amiciĭ D-luĭ Pĕucescu vor anunța retragerea lor din partidul conservator și formarea unuĭ grup de conservatorĭ independențĭ.

Furtuna decĭ se apropie.

* * *

Iată semnatariĭ contra proiectuluĭ D-luĭ Pĕucescu:

Gr. G. Pĕucescu, Al. Păcleanu, G. C. Burcă, Const. R. Golescu, I. H. Popp, Dem. Butculescu, I. Comăneanu. M. Balș, I. Medigreceanu, Anghel I. Ulubeanu, G. I. Vlădescu, Dem. Orbescu, G. Negulicĭ, I. Tutov, N. C. Popescu, I. Suditu, Victor Macri, Spirache D. Profirescu, Dem. Bădescu-Roșiori, Mircea Demetrescu, I. Tănase Dimitriu, A. D. Mavrodineanu, G. Apostoleanu, I. Ciuflea, V. Vlădoianu, G. Rosnoveanu. I. M. K. Epureanu, A. Cantacuzin, K. St. Cesianu, St. Beloiu, I. Christodorescu, V. Sculy Logothetides, N. Burchi.

In curênd colegiul I de deputațĭ din Prahova va deveni vacant.

Deputatul Nae Popescu, alesul prefectuluĭ Negulescu, va fi numit prefect de Prahova.

D. Nae Popescu este bucuros a primi postul de prefect, chiar cu condiția ce i se va impune de a alege pe nea Istrate Negulescu deputat în locul sĕŭ.

Candidatura luĭ nea Istrate, însă, va fi grav compromisă dacă va avea de adversar pe D. Petre Grădeșteanu.

D. Radu Orghidan, consilier comunal, va propune în viitoarea ședință a consiliuluĭ comunal o taxa de 2 jum. la sută asupra imobilelor.

Venitul acestĭ taxe va fi destinat pentru curățirea curților, a privăților și a trotuarelor.

Venerabila D-na Maria C. A. Rosetti se află foarte grav bolnavă de aseară.

Ilustra bolnavă nu maĭ poate îngâna nicĭ o vorbă.

Procesul „Tribuneĭ"

Asupra sensaționaluluĭ proces de presă pe care l'a intentat guvernul unguresc ziaruluĭ *Tribuna*, reproducem următoarele amănunte din valorosul organ al partiduluĭ național român din Transilvania și Ungaria:

Toată ziua de Lunĭ, până seara târziŭ, judecătorul de instrucție din Sibiŭ a fost ocupat numaĭ cu *Tribuna*. D. Septimiu Albini a stat înaintea judeluĭ instructor de la 9 ore dimineața până la 1 și un sfert p. m., adică 4 ore și un sfert. In aceeașĭ zi aŭ fost citațĭ și ascultațĭ D. A. Balteș, redactor responsabil, *de treĭ orĭ*, D. Dordea, revizorul foaieĭ și D. Rusu Șirianul.

D. Eugen Brote a fost, tot în decursul aceleașĭ zile, de două orĭ înaintea judecătoruluĭ, dar n'a fost ascultat în cestiunea *Tribuneĭ*.

Judele instructor a avut mult de lucru, de oare ce funcționariĭ și lucrătoriĭ institutuluĭ tipografic și aĭ celor două redacțiunĭ sunt în numĕr de 33.

D. Albini a avut să rĕspundă la 15 întrebărĭ, din carĭ 2—3 se referă la articolul încriminat, toate cele-l'alte la organizația interioară a redacțiuneĭ și la modul cum se alcătuește *Tribuna*.

* * *

Tot *Tribuna* ne maĭ comunică următoarele:

Procesul intentat D-luĭ A. Balteș, redactor responsabil al *Tribuneĭ*, și D-luĭ I. Popa Necșa, factorul tipografieĭ *Institutuluĭ tipografic*,—proces amânat în urma cerereĭ acuzaților—se va judeca în ziua de 5 (17) Martie de curtea cu jurațĭ din Cluj.

Valorosul organ democrat din Craiova, *Acțiunea Liberală* de sub direcția simpaticuluĭ D. Nae P. Romanescu, anunță în numĕrul sĕŭ din urmă suspendarea aparițiuneĭ sale.

Iĭ urăm o reaparițiune grabnică; lipsa unuĭ organ democrat în Craiova, se simte.

S'a pus sub presă și va apare zilele acestea broșura **Crimele din Dorohoiŭ**, conținênd istoricul făcut de ziarul *Adevĕrul, comunicatul guvernuluĭ, audiențele D-luĭ Alex. V. Beldimanŭ la D-niĭ miniștri de interne și de justiție, raportul ancheteĭ preseĭ democratice, etc.*

A aparut **Chestia republicană** *broșură de propagandă antidinastică și republicană de* **Eduard Dioghenide.** *Prețul 50 banĭ.*

Se găsește de vînzare, la toate chioșcurile și librăriile din Capitală, precum și la toțĭ vînzĕtoriĭ de ziare din provincĭĭ.

Instiințăm din noŭ pe cititoriĭ noștrĭ că nu dăm curs nicĭ uneĭ denunțărĭ saŭ scrisorĭ anonime.

Tot ce este de publicat trebue să fie semnat cu numele și adresa autoruluĭ, care se păstrează de redacțiune în modul cel maĭ discret.

CEI CARI SUFER

INVINȘII

(Fragment din romanul în studiŭ).

Masa era pe sfîrșite. Cu burtele bine încărcate, oaspețiĭ luĭ conu Dumitrache se simțeaŭ împinșĭ spre veselie. Fără să-șĭ dea seamă, fără voie, fie care simțea cum vorbele „cu schepsis" i se urcaŭ în gură, iar mintea ascuțită, scăpărând sub imboldul mâncărilor substanțiale și al vinuluĭ bătrîn, părea niște cremene lovită de potcoavele unor caĭ vioĭ carĭ se grăbesc, pe înoptate, să se vadă maĭ curînd în ograda largă a „curților".

Și fie care mesean își permitea luxul uneĭ anecdote, uneĭ fraze saŭ cel puțin uneĭ vorbe cu îndoit înțeles, avênd grija de a se uita cu coada ochiuluĭ la singura femee dintre dînșiĭ, ca să vadă ce efect a avut.

Copiiĭ ședeaŭ înfipțĭ pe scaune, ascultând fără a prea înțelege, rîzînd și eĭ, de rîsul bătrînilor.

Așezațĭ față în față, eĭ se priveaŭ din când în când, spre a pufni de rîs la vorbele cărora le puteaŭ potrivi vr'un înțeles.

Fața albă a băiatuluĭ, peste care cădea în plete dese un păr mătăsos și auriŭ, contrasta uimitor cu fața oacheșă a fetițeĭ, înprejmuită tot de plete dese, dar negre; iar în mijlocul fețelor umflate și roșiĭ ale bătrînilor, Mircea părea un Christos în mijlocul cărturarilor și fariseilor pe carĭ trebuia să-ĭ pună în uimire.

Urmênd, în neștire, pilda bătrînilor, Mircea, după ce-șĭ mâncă cu o poftă neobișnuită felia de măr care se îmbibase în vin, apucă păhăruțul și se pregătea a'l duce spre gură.

— Dar nu mi-aĭ spus al cuĭ e băietanul ăsta? făcu rar și greoiŭ, conu Vasile Sireteanu, lăsîndu-se și maĭ mult pe speteaza scaunuluĭ care gemea sub greutatea de bivol a proprietaruluĭ uneia din cele maĭ frumoase moșiĭ din județ.

— Da cum nu! respunse gazda, pe același ton.

— Al cuĭ e? maĭ întrebă odată conu Vasile.

— Ia' al uneĭ surorĭ de-a mele, maĭ micĭ. Un nenorocit, saracul.

De la cele dintêĭ vorbe, băiatul, băgînd de seamă că e vorba de dînsul, întorsese păharul de la gură, îl pusese binișor pe masă, și apoĭ, roșu, încurcat, știind maĭ dinainte că nu va auzi ceva bun spunîndu-se de dînsul, asculta cu sufletul la gură, pe ceĭ doĭ bătrînĭ carĭ nu maĭ găseaŭ vorbe de rîs pe socoteala lor și căutaŭ acum pe a copiilor.

Fetița, și ea, presimțind același lucru, încremenise cu mâna întinsă spre o coajă de pâine, pe care vroia s'o dea bătrînuluĭ cîne care se înaintase și el până acolo, prin ușile găsite deschise.

De când ajunsese șchioapă, Ketty, care moștenise de la mă-sa toată firea-ĭ bună și simțitoare, se făcuse și maĭ îngrijitoare pentru suferințele altora. Servitoarele îĭ spuneaŭ adesea că tată-sĕŭ îĭ va lăsa o grămadă de banĭ, atât de mulțĭ cât i-ar trebui septămânĭ întregĭ numaĭ ca să-ĭ numere. Și în nopțile eĭ lungĭ de nesomn, se pierdea în visurĭ dulcĭ, nespus de dulcĭ, în care ea, în picioare pe cerdacul larg al caseĭ bătrîneștĭ, cu părul strălucitor de razele primăvăratece ale soareluĭ de dimineață care o bine cuvînta, împărțea banĭ la țărancele și țăraniĭ bătrînĭ pe care îĭ știa că odinioară ceruseră tată-sĕŭ, cu lacrimele în ochĭ... și acelora pe carĭ bătrînul îĭ înjurase și amenințase maĭ rĕŭ, ea li dădea maĭ mulțĭ...

In deosebĭ, pentru băiețelul pe care o sĕptĕmână maĭ 'nainte îl vĕzuse adus de tată sĕŭ cu hainele petecite cu îngrijire de către o mamă harnică și iubitoare, cu ghetele femeeștĭ, rupte pe la degete și cu tocurile nalte scâlciate, pentru băiețelul maĭ sfios de cât dînsa, de și îĭ era cu douĭ anĭ maĭ mare, căpătase o dragoste dureroasă, puternică, pe care numaĭ inimele care tresar pentru toate nimicurile, o pot avea. Il iubea cu îndîrjire, cu o stăruință și o seriozitate neîntîlnită la unsprezece anĭ, îl iubea pentru mizeria pe care o îndurase cu tărie slabul copil, pentru că suferea!

Și când vĕzu că iaŭ vorba de dînsul, ea tresări, se uită îngrijită la dînsul, presimțind o nouă suferință, o nouă umilință pentru sufletul delicat pe care și-l făcuse prieten în cele din urmă două-treĭ zile.

Conu Vasile maĭ întrebă:

— Și l'aĭ luat pe vr'o lună, să-l maĭ îngrași?

— Așĭ, ți-aĭ găsit! Nu se îngrașă, doamne ferește! parcă are pe dracul într'însul.

— Auzĭ comedie!

Și pe când toțĭ meseniĭ, silindu-se să înfrîngă somnul care maĭ că-i dobora, căutaŭ să deschidă ochiĭ și să-ĭ țintească spre băiat; gazda urmă:

— L'am luat să-l cresc eŭ, dacă voiŭ putea scoate ceva dintr'însul; că biata soră mea, săraca, a rĕmas pe drumurĭ de când a lăsat-o bărbatu-sĕŭ cu plodul pe lângă dînsa...

FOIȚA ZIARULUI „ADEVĔRUL"

(58)

FORTUNÉ DU BOISGOBEY

Blana spânzuratului

(Urmare la Hoja sângerată)

CAPITOLUL IV

— Oaspețiĭ meĭ ar fi vênat și ar fi prânzit foarte bine și fără mine. Sunt compatrioțiĭ meĭ și i-am fasonat după capriciile mele.

— Intr'adevĕr, mi se pare că sunt singurul aci care să represint Franța.

— Și te plângĭ?

— Nu; din contra vĕ mulțumesc foarte mult că n'ațĭ invitat oare-care personagiĭ dintre cunoștințele mele.

— Pe D. Prébord între alțiĭ, nu'ĭ așa? M'am păzit, de și s'ar fi umilit numaĭ ca să vină. Am lăsat de o parte chiar pe amicul D-tale D. Gaston Darcy, D-luĭ te ar fi distrat și eŭ am pretențiunea să nu te ocupĭ de cât de mine,

După această declarație puțin deghisată, marchisa trecu, lăsând pe Nointel destul de uimit și se duse să distribue oamenilor sĕĭ zîmbete princiare. Partidele încetaseră de îndată ce dênsa se arătase la capătul săleĭ iar jucătoriĭ se grupară în jurul castelaneĭ ca s'o complimenteze.

Invederat, toțĭ aceĭ oamenĭ eraŭ niște creolĭ din Havana, obicĭnuițĭ a forma curtea D-neĭ de Barancos când îĭ plăcea să se înconjure de vassaliĭ sĕĭ. De altminterĭ, cu toțiĭ aveaŭ un aer destul de distins și nu păreaŭ de loc încurcațĭ de rolul ce le era dat.

— Trebue să'ĭ fi adus din Cuba, expres gândea Nointel. Niște parasițĭ recrutațĭ în Paris n'ar fi așa de maiestoșĭ. Dar nu vĕd nicĭ pe Simancas, nicĭ pe Saint-Galmier. N'o fi avut dênsa grațioasa idee de a mĕ scuti de tovărășia lor? Nu, ți-aĭ găsit! iată'ĭ.

Generalul intrase pe o uscioară pierdută între două panopliĭ într'un colț al vestibuluĭ, și înainta cu pașĭ numĕrațĭ, cu amicul luĭ, doctorul, lângă el. O placă în diamante înstela haina sa neagră, iar butoniera îĭ era gătită c'o mică broșă încărcată cu o mulțime de ordine streine. Saint-Galmier se mulțămise să'șĭ pună la gât o panglică de care spânzura o cruce care a putut foarte bine să'ĭ fie dată de suverana Sandwichilor. Amândoĭ eraŭ superbĭ, și cu toate astea eĭ făceaŭ pată în mijlocul hidalgilor convocațĭ de marchisă. La întâia aruncătură de ochĭ, 'i-aĭ fi luat drept gentilomĭ, la a doua, simțiaĭ, ghiciaĭ într'înșiĭ niște șarlatanĭ. Nointel remarcă maĭ întâiŭ, că eraŭ primițĭ destul de rece, și că D-na de Barancos abia îĭ privea.

Ușile săleĭ de mâncare rĕmăseseră deschise, un majordom apăru și anunță prânzul. Marchisa veni să ia brațul luĭ Nointel, care cam compta pe această favoare; eĭ deschiseră drumul, damele urmară conduse de către Spanioliĭ ceĭ maĭ calificațĭ aĭ acesteĭ adunărĭ exotice, iar seignoriĭ fără însemnătate formară coada cortegiuluĭ.

Capitanul era foarte obicinuit cu mesele de gală, de oare-ce în vremea luĭ frecuentase lumea oficială și ceva maĭ mult, lumea unde se știe a mânca. Nu fu însă maĭ puțin minunat când trecu pragul săleĭ în care masa era pusă în mijlocul florilor.

Serviciul era în porțelan de Saxa, șervetul din mijlocul meseĭ, de atlas de China țesut în florĭ de ață. Pe farfuriĭ, niște șervete strânse în formă de cravată prinse cu ace de argint aurit purtând numele mosafiruluĭ. Dinaintea fie-căruĭ tacâm, câte două pahare gravate cu aur, două sticle de apă și de vin.

In mijloc, pe un picior înalt, o cupă mare plină cu trandafirĭ, violete și mimosa ce cădeaŭ în ghirlande de ambele părțĭ și care șerpuiaŭ pe masă ducându-se să se piardă în alte două cupe așezate la amândouă căpătâiele.

Marchisa adora florile și ea adoptase această modă nouă care înlocuește printr'o grădină argintăria masivă de la părințiĭ noștri.

Dar la dênsa se mânca serios și gastronomiĭ puteaŭ să'șĭ înveselească ochiĭ înainte de a'șĭ regala palatul gureĭ. Toate vânaturile făptureĭ figuraŭ la acest *rendez-vous* de vânătoare. Cocoșul sĕlbatec, venit din pădurea neagră ocupa locul de onoare; găinușele de Normandia făceaŭ vis-à-vis becațelor călătoare iar găinușele hrănite cu mugurĭ de brad, representaŭ Rusia.

In orĭ și ce altă ocasiune, căpitanul ar fi fost încântat de această ordonanță plină de făgăduințe căcĭ el prețuia marea bucătărie după adevĕrata eĭ valoare; dar, pentru moment, ea forma cea maĭ mică grije a luĭ. Compatrioțiĭ D-neĭ de Barancos, nu eraŭ nicĭ eĭ în stare de a aprecia un prânz de un ordin maĭ superior. Eĭ veneaŭ dintr'o țară unde se supează c'o arie de mandolină după ce a prânzit c'o țigară și a dejunat c'o ceașcă de ciocolată.

Nu eraŭ acolo de cât Simancas și Saint-Galmier care să fi putut gusta meritele excepționale ale artistuluĭ căruia datoraŭ acest prânz conceput cu multă știință și executat într'un mod magistral. Nointel îĭ vĕzu șoșotind, lornetând în cunoscătorĭ bucatele care constituiaŭ întâia servire și ridicând capul c'un aer satisfăcut. El era așezat drept în fața lor și turba că era ținut să nu le facă o inimă prea urîtă; dar nădăjduia să o facă ceva maĭ târziŭ.

Marchiza îl așezase la stânga eĭ, dreapta fiind ocupată de un spaniol bine pus, chiar acela care avusese onoarea să supeze lângă dênsa la bal. De cea-laltă parte, Nointel avea o guvernantă bĕtrână al căruĭ aspect rebarbativ ar fi făcut și pe un zuav să dea înapoĭ.

— Vecina D-tale nu înțelege de cât limba luĭ Cid; iar vecinul meŭ e surd, îĭ zise D-na de Barancos; poțĭ vorbi ca și cum am fi pe vîrful munteluĭ Blanc. A propos, știĭ că m'am suit acolo anul trecut?

N'o știam, dar nu mĕ mir de loc aflând'o, rĕspunse Nointel gustând dintr'o mâncare à la Chesterfield. Trebue să vĕ placă înălțimele, escaladele, tot ce e maĭ dificil.

(Va urma).

— Cum se poate! exclamară fără nicĭ o grijă, vr'o douĭ oaspețĭ.

— Iacă, așa... Și cică s'aŭ luat din dragoste!... Când îĭ spuneam eŭ să nu umble după dragoste, nu m'a ascultat! Acuma trage pe dracul de coadă...

Apoĭ, netezindu-și cu mulțumire mustățile sure, urmă:

— Pe dînsul l'am luat acum vr'o sĕptĕmână, că nicĭ nu maĭ avea mă-sa ce să-ĭ dea de mâncare...

Inima copiluluĭ sîngeră la acest adevĕr care îl umilea atât în fața bogatașilor carĭ nicĭ odată poate nu avuseseră grija unuĭ blid de fasole, pe a doua zi. Plecă fruntea, roș ca o sfeclă, iar părul auriŭ îĭ acoperi ochiĭ umezĭ. Ah! cât ar fi vroit să poată plînge atuncĭ, gîndindu-se la sărmana luĭ mamă, pe care o lăsase cu bucurie, numaĭ pentru că spera să vadă lucrurĭ nouĕ, lanurile de grîŭ aurite din care pitpalaciĭ îșĭ înălțaŭ glasurile vioae, mașinele de treerat de-asupra cărora fetele sprintene se împlîntaŭ până la brîŭ în pae... pentru că vroia să vadă și el odată pe fetița blajină dar sperioasă ca o rîndunică, despre care auzise atât de des vorbindu-se, admirându-i-se bunătatea, frumusețea și talentul de a cânta la piano.

Dar bătrînul urmă:

— De acuma am să maĭ cheltuesc și cu dînsul... N'are nicĭ strae, nicĭ ciubote în picioare... Ca să-l aduc până aicĭ, a trebuit să-l încalț cu o părече de ciuboțele vechĭ de-ale mă-seĭ...

Toțĭ isbucniră în rîs. Așa credeaŭ că trebue să facă, spre a da și maĭ mare însemnătate sacrificiilor pe care prietenul lor le făcea pentru rudele sale.

— Pe cinstea mea! se jură conu Iorgu.

Și vĕzênd că avea succes, adăogă:

— Uite, putețĭ să vedețĭ, dacă nu credețĭ.

Apoĭ sculându-se și ducêndu-se lângă băiat, îĭ apucă cu putere un picior pe care-l ridică pe masă.

Firește că efectul fu caraghioz. Toțĭ dădură drumul rîsuluĭ.

Doamna Lupescu crezu că i-ar ședea bine să compătimească pe copil.

— Bietul băiat! zise ea cu milă.

Iar bărbațiĭ se grăbiră s'o imiteze:

— Săracul! făcură eĭ aproape într'un cuvînt.

Copilul simțea cum i-se urca un nod în gât. Când unchiu-sĕŭ îĭ dădu drumul, se năpusti în cămăruța care-ĭ slujea drept odae de culcare, isbucni într'un plâns dureros, care-ĭ sfâșia inima, — plânsul copiluluĭ părăsit între streinĭ.

Ketty, după ce se sculase binișor de la masă, fără să zică o vorbă, fără să facă o mișcare de pricepere se dusese încet până în cămăruță, și, pe când vĕru-sĕŭ plângea amar, cu capul înăbușit în saltea, ea se rezemase de marginea patuluĭ, cu cotul sprijinit într'o pernă, privindu-l, cu suflet plin de jale, părându-ĭ rĕŭ după cine-va — după mă-sa, poate, pe care nu o cunoscuse — dar respectând durerea prietenuluĭ eĭ.

Eugen Vaian.

DIFERITE STIRI

DIN ȚARA

Temperatura: Observațiunea caseĭ **A. Menu et C-nie**, opticianĭ, Calea Victorieĭ 83, pe ziua de 11 Februarie *1893*.

Miezul nopțiĭ . . . . . . + 0.3
7 ore dimineața . . . . . + 2.1
Amiazĭ. . . . . + 6
Inălțimea barometrică . . 752
Starea ceruluĭ: înorat.

*

Societatea industriașilor mecanicĭ va da o serată dansantă Sâmbătă 13 Februarie în sala teatruluĭ Dacia al căruĭ produs e destinat măririĭ fonduluĭ de ajutor reciproc.

*

Asupra preotuluĭ Ilie Petrescu din comuna Biegeștĭ cătunul Baciu, ni se denunță următoarele:

1) Refuză primirea leturgieĭ și sfințirea apeĭ la lehuze, cum între altele a refuzat femeieĭ luĭ St. Dragomir;

2) Preotul Petrescu, fiind vĕduv, trăește în concubinagiŭ, contra canoanelor biserieeștĭ;

3) Preotel Petrescu umblă beat și face scandalurĭ. In una din zile fiind beat a spart cu un par clopotul bisericeĭ;

4) Din causa bețieĭ sale mulțĭ poporenĭ mor fără a fi împărtășițĭ conform uzuluĭ creștinesc.

Atragem atențiunea Mitropolituluĭ Primat.

*

In cursul acesteĭ sĕptĕmânĭ s'a deschis în palatul Nouluĭ Atheneŭ, Expoziția artistuluĭ aquarelist Grant, compusă din 30 tablourĭ.

De remarcat sunt naturele moarte: *Coșulețul cu strugurĭ* a căror transparențe și colorit rar le pot obține pictoriĭ ceĭ maĭ bunĭ în uleiŭ, iar aranjamentul decorativ fac onoare talentatuluĭ artist.

Tarăboșița cu florĭ e iarășĭ o lucrare executată cu măestrie și mult gust.

Femeia care toarce și *chivuța* sunt bucățĭ de valoare și constituesc pe lângă cele enumerate partea atractivă a acesteĭ Exposițiunĭ.

Nu putem trece cu vederea pădurea din Fontainebleau și interiorul oriental, ambele picturĭ în uleiŭ de un colorit viŭ și de o execuție îngrijită.

*

Mâine, Sâmbătă, D. Dumitrie Rusescu își va desvolta la Societatea *Progresul silvic* conferința sa *Origina proprietățeĭ forestiere în România și causa sarcinelor la carĭ este supusă.*

Conferința se va ține în unul din saloanele localuluĭ Administrațieĭ Domeniuluĭ Coroaneĭ.

Conferința este publică și va începe la orele 8 jum. seara precis.

*

DIN STRAINATATE

De și cancelarul de Caprivi e în vêrstă de aproape 70 de anĭ, totușĭ nu se împacă cu viața de burlac. Ziarul *Archivele nobleței germane*, anunță că D. de Caprivi s'a logodit cu vĕduva colonelulnĭ Lehnma, o tînĕră foarte drăguță și inteligentă.

*

Șeful socialist german, Boehle, a fost condamnat de tribunalul din Strasburg la opt zile de închisoare, fiind că printr'un discurs pe care l'a pronunțat într'o întrunire electorală, ar fi atacat autoritățile constituite.

*

Impĕratul Austrieĭ a trămis Papeĭ, cu ocaziunea jubileuluĭ sĕŭ, o elegantă casetă conținênd 100.000 de leĭ în aur. Impĕrăteasa i-a trămis o splendidă cruce pastorală împodobită cu diamante.

Aristocrația austriacă i-a trămis o jumĕtate de milion.

*

Representanțiĭ societăților republicane și socialiste din Roma s'aŭ întrunit spre a discuta în afacerea hoțiilor de la Banca romană.

In urma maĭ multor discursurĭ violente în privința acestor hoțiĭ, întrunirea a hotărît a se organiza în toată țara o campanie activă pentru a se cere cu stăruință pedepsirea culpabililor. Un comitet a fost ales pentru a aduce la îndeplinire programul.

Printre persoanele politice care aŭ luat parte la această întrunire, figuraŭ deputațiĭ Colajani, Barziali, de Felice, etc.

*

File rupte din Album

Viața, pe care o găsim prea scurtă, se compune din multe zile pe care le găsim prea lungĭ.

Octave Feuillet

*

Frumoasă misiune este aceea a cărților bune, când ele intră în memoria noastră și în inima noastră.

Clement XIV

*

Amicițiile femeilor sunt ca pernițele în care înfig acele lor.

D'Aurévilly

*

Un om de spirit poate spune prostiĭ; pentru dênsul e un drept. — Pentru gogoman e o datorie.

Nestor Roqueplan

* * *

Un ultim cuvênt

Un elev se prezintă la examen:

Profesorul: — *Dacă tatăl D-tale ar împrumuta 1600 leĭ, avênd a primi pe fie-care lună 100 leĭ, cât ar maĭ avea de luat la finele anuluĭ?*

Elevul: — *Una mie leĭ!*

Profesorul: — *Dar bine, tinere! nu cunoștĭ de loc aritmetica.*

Elevul: — *Poate să nu cunosc aritmetica, dar...,... cunosc bine pe tata.*

Desbaterile Parlamentare

CAMERA

Urmarea ședinței de la 11 Februarie 1893

D. Georgescu-Buzeŭ, spune că s'a furat odoarele de la o biserică, și „parchetul, cu toate că petrecea alăturea, n'a vĕzut și n'a auzit nimic".

D. Lascar Catargiu, respunde că va destitui pe funcționariĭ „din *despărțitura* în care s'aŭ furat sfintele odoare", dacă nu vor putea dovedi pe tâlharĭ.

D. I. Micleseu, citește un proiect de lege prin care se creează ministeruluĭ domeniilor un credit extraordinar de 6 milioane 900 miĭ leĭ necesar fermelor model și maĭ multor alte construcțiunĭ.

D. N. Albu, face oare-care observațiĭ asupra acestuĭ credit.

D. P. P. Carp, rĕspunde și explică pentru ce și cum va întrebuința creditele pe care le-a cerut.

D. C. I. Stoicescu, într'un lung discurs, acuză guvernul de risipă.

D. Menelas Ghermani, ministru de finance, rĕspunde și rectifică cifrele neexacte citate de D. Stoicescu.

Spune că ar fi maĭ bine să se studieze budgetul, și apoĭ să ia cuvêntul D-niĭ Albu, Stoicescu și ceĭ l'alțĭ.

Se închide discuția și se votează luarea în considerare a acestuĭ proiect.

Se votează fără discuțe pe articole, proiectul în total, cu 58 bile albe, 19 negre.

Se citește raportul legeĭ pentru îmbunătățirea soarteĭ cleruluĭ, rĕmânênd ca legea să se voteze mâine.

Ședința de la 12 Februarie 1893

Ședința se deschide la ora 1 jum. sub președenția D-luĭ general Gh. Manu.

Prezențĭ 102 deputațĭ.

Se fac formalitățile obicinuite.

D. I. H. Pop prezintă o petiție a maĭ multor cetățenĭ din Slatina carĭ se plâng în contra unor taxe puse de consiliul comunal.

D. Em. Lahovary depune o petițiune a maĭ multor cetățenĭ din jud. Vâlcea care cer să nu se desființeze seminariul.

D. Maior Pruncu depune un proect de lege venit din inițiativă parlamentară în virtutea căruia se acordă beneficiile legeĭ pentru încurajarea industrieĭ și industriașilor ce pun un capital de 20,000 leĭ și 10 lucrătorĭ.

Se admite urgența.

D. I. Micescu cere a i se pune la disposiție un tabloŭ de revizoriĭ școlarĭ aĭ învĕțămîntuluĭ primar, și ce titlurĭ aŭ.

Se votează recunoașterile D-lor M. Dionisie, Mavrodin și capitan Petrescu.

Ședința se ridică la ora 2 p. m. Deputațiĭ trec în secțiunĭ.

La ora 3 ședința se va redeschide și se va urma cu discuția asupra cleruluĭ.

SENATUL

Ședința de la 12 Februarie 1893

Președenția D-luĭ Gh. Cantacuzino.

Prezențĭ 80 senatorĭ.

Se fac formalitățile obicĭnuite.

D Sefendache atrage atenția guvernuluĭ asupra uneĭ corespondențe din Belgrad, publicată în *Constituționalul*, prin care se spune că guvernul sêrb are intențiunea de a cere guvernuluĭ român să se facă o joncțiune între orașul T. Severin cu unul sêrb, anume Kladova, de pe celălalt mal al Dunăreĭ.

Roagă guvernul să țină socoteală de aceasta.

D. Urdăreanu, se unește în totul cu D. Sefendache.

D. Jack Lahovary, rĕspunde că de o c'am dată nu se poate face încă un pod peste Dunăre, dar să sperăm că cu timpul se va face.

Se votează indigenate.

Ultime Informații

Se fac marĭ stăruințe pe lângă D. Gr. Pĕucescu pentru a-șĭ retrage contra-proiectul sĕŭ la legea tocmelilor agricole.

S'a promis D-luĭ Pĕucesçu, că dacă renunță la contra-proiect, atuncĭ cele maĭ multe din amendamentele pe care le va propune vor fi primite.

Guvernamentaliĭ speră că vor putea să îmblânzească pe D. Pĕucescu.

Diseară va fi un consiliŭ de miniștri, la care sunt invitațĭ maĭ mulțĭ membriĭ marcanțĭ aĭ partiduluĭ guvernamental.

Se va discuta atitudinea D-luĭ Pĕucescu și a amicilor sĕĭ față de guvern.

Cererile pentru cumpărarea moșiilor Statuluĭ din Dobrogea, parcelate în loturĭ micĭ și marĭ, se înmulțesc în fie-care zi.

Pentru cele 3 miĭ hectare de pământ sunt deja aproape 10 miĭ de cererĭ.

Din greșeală am anunțat ierĭ, că în viitorul exercițiŭ al budgetuluĭ ministeruluĭ instrucțieĭ s'aŭ prevĕzut 300 miĭ leĭ pentru școlile române din străinătate și în special din Macedonia.

După multe discuțiunĭ comitetul delegaților a propus ca să se dea 500 miĭ leĭ pentru școlile române în afară din țară.

D. ministru Take Ionescu n'a făcut nicĭ o obiecțiune.

Aflăm că cunoscuta firmă W. Țenov, S. Zwiebel și L. Wohl exploatatorĭ de pădurĭ și ferestrae mecanice pentru lemne de construcție, și de tîmplărie molit și brad, din fabricele de la Bacăŭ și Fălticenĭ a numit representant în Bucureștĭ pe D. Ioan C. Mavrodin.

Biuroul este instalat în streda Regală No. 10.

Inspectoriĭ generalĭ vor fi convocațĭ în cursul sĕptĕmâneĭ viitoare la ministerul de rĕsboiŭ pentru a lucra la un proiect de credit necesar pentru unele pretinse îmbunătățirĭ în armată.

Se va discuta și creditul necesar pentru complectarea fortificațiilor.

Fortificațiile aŭ devenit un fel de butoiŭ al Danaidelor pentru ministerul de rĕsboiŭ.

Incă vr'o câteva milioane risipite prin piețele germane.

Faimosul prefect Popppesco a fost chemat telegrafic în Bucureștĭ spre a da seamă de ticăloasa sa administrație din Teleorman.

Conferința D-luĭ deputat M. N. Sĕulescu ținută la Ateneŭ asupra cestiuneĭ sociale, va apare peste câteva zile în broșură.

Ultime Telegrame

PARIS 11 Februarie.—Camera a continuat discuția bugetuluĭ. Ea a hotărât cu o mare majoritate să treacă la discuția pe articole a proiectuluĭ stabilind un imposit asupra operațiunilor de bursă. D. Tirard a zis că toată lumea în Franța plătește un imposit; culisa, compusă maĭ cu seamă din streinĭ, trebue și ea să plătească.

PARIS, 11 Februarie. —*Intreaga presă consideră alegerea D-luĭ Jules Ferry la președenția Senatuluĭ care e aproape sigură, ca evenimentul cel maĭ important din aniĭ din urmă.*

Foile moderate îșĭ arată satisfacția; ziarele radicale zic că aceasta este o provocare; conservatoriĭ consideră pe D. Ferry ca rivalul D-luĭ Carnot.

Societatea Preseĭ

Convocare

D-niĭ membriĭ aĭ Societățeĭ Preseĭ sunt convocațĭ în întrunirea generală extra-ordinară pentru Sâmbătă 13 Februarie 1893 orele 8 seara:

La ordinea zileĭ:

1) Admitere de nuoĭ membriĭ;
2) Alegere unuĭ membru în comitet;
3) Socotelile Baluluĭ.

TEATRE-CONCERTE

12 Februarie

Representațiunea teatrală și balul deschis anunțat în *Coloseul Opler* pentru ziua de *14 Februarie 1893*, se amână după cererea generală pe *Duminică 21 Februarie 1893* având loc în *salonul teatruluĭ Dacia*. Biletele luate sunt valabile.

Teatrul National. — Diseară se va juca pentru prima oară *Ocolul pămêntuluĭ în 80 zile*, piesă de mare spectacol în 5 acte și 6 tablourĭ.

Teatru Karageorgevicĭ. — Cu începere de Sâmbătă, în fie-care seară representațiĭ variate.

Circul Sidoli.—Circul Sidoli se redeschide astă-zĭ.

Concert Rubinstein. — Excelenta orchestră de sub direcția D-luĭ Rubinstein cântă în fie-care seară la *Cafeneaua Națională*.

BIBLIOGRAFIE

A eșit de sub tipar în editura *E. Graeve & Co.* de Mihail Eminescu:

Der Abendstetern (Luceafărul)

Tradus în limba germană de D. Edgar von Herz cu prețul de *L. n. 1* și se află de vînzare la toate librăriile.

Bursa din streinătate

Bursa din Viena

De la 11 Februarie 1893.	Florinĭ
Napoleonul	9.645
Imperialul	—
Livra turcecscă	10.84
Arg. C. Pap	100—
Rubla	127.—
Anstalt	332 75
Renta perp. austr	99.20
aur „	118.10
aur ungară	116.10
argint austr.	98.70
Schimb asupra Londreĭ . . .	121.55
„ „ Parisuluĭ . . .	48.22
„ „ Berlinuluĭ . . .	59.47
„ „ Amsterdam . .	100.75
„ „ Belgieĭ	48.05
„ „ Italieĭ	46.20
Tendinţă.	

Bursa din Berlin

De la 11 Februarie 1893.	Mărcĭ
Napoleonul	16.26
Renta R. aur 5%	98.40
C. F. R. „	102.80
R. aur %.	84.90
Imprum. municipal Bucureştĭ .	97 60
Rubla	214.75
Disconto	194.—
Schimb asupra Londreĭ . . .	20.35
„ „ Parisuluĭ . . .	80.96
„ „ Amsterdam . .	168.70
„ „ Vieneĭ	167 70
„ „ Belgieĭ	80.90
„ „ Italieĭ	77·50
Tendinţă.	—

Bursa din Paris

De la 11 Februarie 1893.	Francĭ
Renta franc. 4½ la sută . .	105.80
„ „ 3 „ „ . .	98.12
„ R. aur 5 „ „ . .	—
„ Italiană	92.77
„ Ungară 5	99.50
Ext. Esp	63 09
Imprum. grecesc.	347.—
Bancă otomană	590.93
Datoria unif. Egipt	503.12
Loturĭ turceştĭ	93.62
Cec asupra Londreĭ	25.205
Schimb asupra Vieneĭ . . .	205.37
„ „ Amsterdam	206.75
„ „ Berlinuluĭ .	122.—
„ „ Belgieĭ . . .	1/8
„ „ Italieĭ . . .	3 3/4
Tendinţă.	—

Bursa din Londra

De la 11 Februarie 1893.	L. St.
Noul com. englez	94 5/16
Banca română	6 3/4
Schimbul asupra Parisuluĭ .	25.36
„ „ Berlin. . .	20.57
„ „ Amstedarm .	12.03

Bursa Paris (Bulev.)

De la 11 Februarie 1893.	Francĭ
Renta franc 3%	98.02
italiană	92.65
Banca otomană	585.—
Tendinţă.	—

Bursa din Francfort

De la 11 Februarie 1893	Mărcĭ
Renta R. aur 5%	98.70
„ „ „ 4%	84.70

MERSUL TRENURILOR

Plecarea din Bucuresti — Sosirea în Bucuresci

Orele		SPRE			DE LA
5.35	dim.	Giurgevo Constantinopole.	5.30	dim.	Ploeştĭ, Buzĕŭ, Brăila, Galaţĭ.
7.00	„	Ploeştĭ, Buzĕŭ, Focşanĭ, Adjud, Bacăŭ, Roman, Paşcanĭ, Iaşĭ, Slănic (Prahova).	7.15	„	Iaşĭ, Paşcanĭ, Roman, Buzĕŭ, Ploeştĭ
			8.05	„	Iaşĭ, Huşĭ, Tecucĭ, Mărăşeştĭ, Vasluĭ, R.-Sărat, Buzĕŭ, Ploeştĭ.
7.30	„	Piteştĭ, Craiova, R.-Vêlcea, Corabia, T.-Jiŭ, Vêrciorova.	10.05	„	Titu (Mixte).
			10.45	„	Giurgiu.
7-45	„	Ploeştĭ, Predeal, Viena, Paris.	11.40	„	Paris, Vienne (Express-Orient), Vêrciorova, Craiova, Têrgov. Piteştĭ.
7.55	„	Giurgiu.			
8.10	„	Piteştĭ, Têrgovişte, C.-Lung, Roşiorĭ, T.-Măgurele.	12.20	seara	Braşov, Predeal, Ploeştĭ, Focşanĭ.
			12.55	„	Craiova, Piteştĭ, C.-Lung, Têrgovişte.
8 30	„	Ciulniţa, Slobozia, Feteştĭ, Călăraşĭ,			
8.50	„	Ploeştĭ, Predeal, Doftana, Braşov.	3.50	„	Constantinopole, Giurgiu (Express-Orient).
11.45	„	Ploeştĭ, Buzĕŭ, Făureĭ, Brăila, Galaţĭ, R.-Sărat, Mărăşeştĭ.	5.10	„	Tecucĭ, Mărăşeştĭ, Galaţĭ, Brăila, Ploeştĭ.
2 50	seara	Piteştĭ, C.-Lung, Craiova, Têrgovişte			
4.03	„	Piteştĭ, Craiova, Vêrciorova, Vienne, Paris (Express-Orient).	5,35	„	Călăraşĭ, Feteştĭ, Slobozia, Făureĭ.
			7.20	„	Giurgiu.
4.40	„	Ploeştĭ, Predeal, Braşov, Focşanĭ.	7.35	„	Vêrciorova, T.-Jiŭ, Corabia, R.-Vêlcea, Piteştĭ.
5.25	„	Giurgiu.			
5.50	„	Piteştĭ, Têrgovişte, Craiova, Vêrciorova, Vienne, Paris (Express-Orient).	8.20	„	T. Măgurele, Roşiorĭ, C.-Lung, Têrgovişte, Piteştĭ.
			3.35	„	Braşov, Predeal, Doftana, Ploeştĭ, Slănic (Prahova).
9 00	„	Ploeştĭ, Buzĕŭ, Focşanĭ, Tecuciŭ, Bârlad, Vasluĭ, Iaşĭ, Huşĭ.	9 15	„	Paris, Vienne, Predeal, Ploeştĭ.
10,05	„	Ploeştĭ, Buzĕŭ, Roman, Paşcanĭ, Iaşĭ, T.-Ocna, Piatra-N.	9.55	„	Iaşĭ, Paşcanĭ, Roman, Piatra-N., Adjud, Focşanĭ, Galaţĭ, Brăila, Ploeştĭ
11,05	„	Ploeştĭ, Buzĕŭ, Făureĭ, Brăila, Galaţĭ.	10.55	„	Paris, Vienne, Vêrciorova, Piteştĭ (Train-Eclair).

Tipografia Modernă, Gregorie Luis, Strada Academieĭ, 24